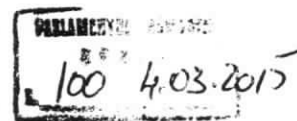

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

265
19.02.2015

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1196 cu privire la actele de stare civilă*, inițiată de domnul deputat UMDR Szabo Odon împreună cu un grup de parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale UDMR și Minorităților Naționale (Bp.671/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 119/1196 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, vizând, în principal, conferirea competenței de ofițer de stare civilă preoților/personalului clerical al unui cult recunoscut de lege, căsătoria civilă urmând a putea fi încheiată, pe baza opțiunii viitorilor soți, și într-un locaș de cult al unui cult recunoscut de lege.

II. Observații

1. În sistemul român de drept căsătoria are un caracter civil (laic), în sensul că încheierea și înregistrarea căsătoriei sunt de competența

ofițerului de stare civilă. Aceasta este obligatorie pentru dobândirea statutului de persoană căsătorită. Caracterul laic al căsătoriei este consacrat de art. 48 alin. (2) din Constituție și de art. 259 alin. (3) din *Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*. Includerea preoților/personalului clerical al unui cult recunoscut de lege în categoria ofițerilor de stare civilă, aceștia urmând să exercite, astfel, atribuții pur administrative, este de natură să pună în discuție principiul fundamental vizând separarea statului de biserică, creând interferențe nejustificate între cele două planuri civil (laic) și religios.

Astfel, referitor la propunerea de completare a **art. 3 alin. (2)** din lege, considerăm că preoții/personalul clerical al unui cult recunoscut de lege, prin raportare la statutul juridic al entităților reprezentate, nu pot reprezenta o funcție publică în interesul cetățeanului și al statului și nu pot fi asimilați persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a) – d) din lege. Ca atare, apreciem că preoților/personalului clerical nu le poate fi atribuită calitatea de ofițeri de stare civilă, în condițiile în care o asemenea competență nu se circumscrie rolului acestora în societate, astfel cum este prevăzut la art. 7 din *Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată*.

2. Referitor la completarea **art. 24** din lege cu **alin. (2)¹**, semnalăm că acesta contravine dispozițiilor alin. (1) al aceluiași articol prin faptul că exclude posibilitatea ca oficierea căsătoriei să se facă la un sediu destinat acestui scop, stabilit de primarul unității administrativ-teritoriale respective.

3. Precizăm faptul că din textul formulat la **alin. (1)** al **art. 26¹** nu rezultă respectarea competenței teritoriale a autorității desemnate. Astfel, prin reglementarea propusă trebuia să se menționeze faptul că sediul lăcașului de cult trebuie să se afle pe raza administrativ-teritorială a primăriei/serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor, competentă/competent să înregistreze declarația de căsătorie.

Referitor la propunerea de la **alin. (2)**, precizăm că aceasta nu stabilește modalitatea de eliberare a documentației necesare încheierii căsătoriei, respectiv cum/cui se remit documentele în cauză.

Cu privire la reglementarea propusă la **alin. (3)**, referitoare la documentația necesară încheierii căsătoriei, considerăm relevante

prevederile art. 290 din Legea nr. 287/2009, potrivit cărora „După încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă întocmește, de îndată, în registrul actelor de stare civilă, actul de căsătorie, care se semnează de către soți, de cei 2 martori și de către ofițerul de stare civilă.”

Astfel, actul căsătoriei este o formalitate ulterioară încheierii căsătoriei și se semnează exclusiv în fața ofițerului de stare civilă care a oficiat căsătoria și în fața căruia a fost exprimat consimțământul dintre viitorii soți. Totodată, menționăm că prevederile respective nu stabilesc valoarea juridică a adeverinței de referință și nici efectele produse de aceasta, în cadrul procedurii de oficiere/încheiere a căsătoriei. De asemenea, nu este reglementat nici modul în care este eliberat actul de căsătorie și nici autoritatea emitentă a acestuia.

Potrivit **art. 26¹ alin. (4)**, propus a fi introdus în lege, actul de căsătorie ar urma să fie depus tot la „biroul de stare civilă competent teritorial”, în vederea înregistrării în registrul de stare civilă, **alin. (5)**, nou introdus, stabilind că în caz contrar căsătoria se consideră neîncheiată.

Semnalăm faptul că soluția normativă preconizată se află în contradicție cu art. 289 din Legea nr. 287/2009, potrivit căruia „Căsătoria este încheiată în momentul în care, după ce ia consimțământul fiecăruia dintre viitorii soți, ofițerul de stare civilă îi declară căsătoriți.”

Astfel, formalitatea ulterioară, constând în înregistrarea actului de căsătorie, nu are valoare constitutivă, ci doar probatorie, actul de căsătorie reprezentând, în principiu, singurul mijloc de probă.

Raportat la aceste elemente, care reprezintă o constantă veritabilă în sistemul nostru de drept, soluția legislativă propusă ar conferi valoare constitutivă înregistrării actului de căsătorie, creând o situație diferită, fără a exista o motivare rațională și obiectivă comparativ cu situația persoanelor căsătorite în cadrul unei proceduri strict civile-administrative.

De asemenea, propunerea legislativă induce o serie de ambiguități în privința persoanei care ar urma să îndeplinească formalitățile ulterioare încheierii căsătoriei, vizând asigurarea opozabilității față de terți a regimului matrimonial ales (art. 291 din Codul civil).

Considerăm, totodată, imposibilă înmânarea actului de căsătorie viitorilor soți, astfel cum propun inițiatorii, având în vedere următoarele considerente:

- potrivit art. 1 din Legea nr. 119/1996, „Actele de stare civilă sunt înscrisuri autentice prin care se dovedește nașterea, căsătoria sau decesul unei persoane. Acestea se întocmesc în interesul statului și al persoanei și

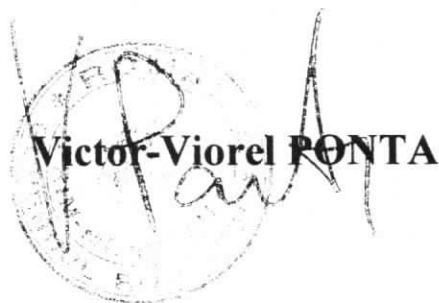
servească la cunoașterea numărului și structurii populației, a situației demografice, la apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.”

- actele de căsătorie sunt tipărite pe ambele fețe ale filelor cuprinse în registrele constitutive, potrivit art. 60 din lege, fiind interzisă ruperea acestora.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu

Președintele Senatului